

Aghavnie Yéramian

EN SOUVENIR D'UNE GRANDE
DAME

Toutes celles et ceux qui ont fréquenté l'école TEBROTZASSERE, ou ont seulement participé à ses fêtes, depuis les années 80, jusqu'à très récemment, se souviennent de cette élégante dame, toujours souriante et pleine d'allant, AGHAVNIE YERAMIAN née KEIDJIAN

Aghavnie est née le 8 décembre 1924 à Bagdad en Irak où ses parents se sont rencontrés après avoir subi l'exode chacun de leur côté.

Ses parents, Hagop et Varsenik Keidjian décident de quitter l'Irak et de s'installer en France car la chaleur ne convient pas à leur bébé.

Ils habitent d'abord à Issy-les-Moulineaux où, en 1928, naît son frère Garbis qui décèdera le 31 mars 1984. La coïncidence fait qu'elle s'éteindra aussi un 31 mars.

Ses parents sont coiffeurs, d'abord en temps qu'apprentis, puis dans leur propre salon.

Ils espèrent qu'Aghavnie deviendra aussi coiffeuse mais cette dernière préfère apprendre la couture et travailler à Paris.

En juillet 1946, elle épouse Norair Yéramian qui sera le grand amour de sa vie.

Ils auront 2 enfants, Anahid et Alex.

Ensemble, ils deviennent entrepreneurs en confection et à force de travail acharné, réussissent à acheter un magasin de prêt-à-porter dans le Sentier.

Ils fabriquent et vendent d'abord des robes puis se spécialisent dans les années 1965/70 dans la fabrication de robes de mariées et créent ainsi la marque « Mariées de Rêve ».

Parallèlement à leur travail quotidien, mari et femme s'impliquent ardemment dans les activités de la communauté arménienne : UGAB, AAAS, Yan's club, les écoles arméniennes etc...

Ainsi Aghavnie pendant 10 ans assurera le poste de Présidente du Comité des parents d'élèves du Collège Mekhitarian de Sèvres, où Alex effectue sa scolarité.

En 1980, elle intègre l'école Tebrotzassère qu'Anahid a fréquenté. Elle est nommée Présidente du Conseil d'Administration durant 12 années.

Au Tebrotzassère, accompagnée de son équipe, elle affronte alors les problèmes et petit à petit commence le renouveau de l'école. Le nombre d'élèves passe en quelques mois de 16 à 40 élèves et ne fait qu'augmenter (jusqu'aujourd'hui où il atteint 260).

C'est aussi en 1980 que, malheureusement, elle perd son mari et sa vie bascule.

Durant cette douloureuse période, elle est constamment entourée de toute sa famille qui lui donne tout l'amour dont elle a besoin.

Elle sera comblée par les naissances de 6 arrière-petits enfants.

En 2012, à nouveau le destin l'accable quand elle perd son fils Alex qui, à 61 ans décède au même âge que son père.

On peut dire que sa vie, riche en événements heureux et malheureux a été bien remplie.

Elle a su donner tout l'amour à chaque membre de sa famille, sa fidèle affection à ses amis, sa générosité et son don de soi à son appartenance.

Elle a su transmettre le flambeau de son arménité à ses enfants, petits-enfants, arrière-petits enfants. L'école Tebrotzassere, qui a accueilli sa fille, ses petits-enfants et actuellement, ses arrières petits- enfants, lui ai reconnaissante, et se souviendra de cette charmante vieille dame qui était toujours présente.

Qu'elle repose maintenant en paix !

ԱՂԱՆԻ ԵՐԱՄԵԱՆ ԾՆԵԱԿ ԶԵԻՋԻԵԱՆ

Աղաւնին ծնած է 1924 թ. Դեկտեմբերի 8-ին Իրաք, Պաղտատ քաղաքի մէջ, ուր իր ծնողները հանդիպած են արքայութեան վերջ եւ իրենց ընտանեկան բոյնը կազմած:

Իր ծնունդէն քանի մը տարի յետոյ ծնողները՝ Յակոբ եւ Վարսենիկ Զէիջիեանները կ'որոշեն բնակութիւն հաստատել Ֆրանսայի մէջ, քանի որ Պաղտատի տաք ջերմաստիճանը յարմար չէր Աղաւնիին համար:

Նախ կը հաստատուին Իսի-լէ-Մուլիսոյ, ուր 1928 թ.-ին կը ծնի եղբայրը՝ Կարպիսը, որ պիտի մահանար 1984 թ. Մարտի 31-ին: Ճակատագրի հեգնանքով նոյն Մարտ 31-ին իր մահկանացուն կնքեց նաեւ Աղաւնին:

Աղաւնիին ծնողները սափրիչ էին, ունէին իրենց սրահը, կը յուսային որ Աղաւնին ալ նոյն արհեստին պիտի հետեւի, բայց ան գերադասեց դերձակութիւնը եւ աշխատեցաւ Փարիզի մէջ:

1946 թ. Յուլիսին Աղաւնին ամուսնացաւ Նորայր Երամեանի հետ, որ եղաւ իր կեանքին ամենէն մեծ սերը: Ունեցան 2 զաւակներ՝ Անահիտ եւ Ալեքս:

Աղաւնին եւ Նորայրը միասին մտան կարուճեւի աշխարհի մէջ եւ ջանասիրութեամբ յաջողեցան պատրաստի հագուստի խանութ մը բանալ Սանթիէի մէջ:

1965/70 թուականներուն մասնագիտացան յատկապէս հարսանեաց գգեստներու պատրաստութեան մէջ եւ հիմնեցին իրենց սեփական վաճառանիշը «Mariées de rêve» անունով:

Իրենց ամենօրեայ աշխատանքէն զատ, ամուսինները խորապէս ներգրաւուած էին փարիզահայ համայնքի գործունեութեան մէջ՝ գործօն կերպով նպաստելով Հայ Բարեգործական ընդհանուր միութեան, Աղքատախնամ միութեան, Եանց-ակումբի, հայկական դպրոցներու աշխատանքներուն:

Այսպէս, Աղաւնին 10 տարի ստանցնեց է Սելրի Միսիթարեան վարժարանի ծնողաց միութեան նախագահի պաշտօնը: Այս վարժարանին մէջ կ'աշակերտէր իր որդին՝ Ալեքսը:

1980 թ.-էն, Դպրոցասէր վարժարանի մէջ Աղաւնին միացաւ այս վարժարանի բարգաւաճման աշխատանքներուն: Հոս իր դուստրը Անահիտ ուսում կ'առնէր: Շուտով նշանակուեցաւ վարչական խորհուրդի նախագահ մինչեւ 1992 թ.:

Այդ տարիներու ընթացքին իր գործակիցներուն հետ ձեռնամուխ եղաւ դպրոցի խնդիրներու լուծմանը եւ կամաց-կամաց Դպրոցասէրը սկսաւ բարգաւաճիլ: Բաւական է ըսել, որ մի քանի ամսուան ընթացքին աշակերտներու թիւը 16-էն հասաւ 40-ի այսօր ունենալով 260 աշակերտ:

1980-ին ողբացեալը, կորսնցուց իր շատ սիրելի ամուսինը: Այս ցաւալի ընթացքին, սակայն, անդադար չըջապատուած էր իր ընտանիքով, որ կը հոգար իր բոլոր պետքերը: Իր կեանքը յատկապէս ուրախութեամբ լեցուեցաւ իր 6 ծոռնիկներու ծնունդով:

2012-ին ճակատագիրը նորէն ուժեղ հարուած մը հասցուց Աղաւնիին. այս անգամ կորսնցուց իր որդին՝ Ալեքսը, որ 61 տարեկան էր, ճիշտ հօրը տարիքը, երբ ան մահացաւ:

Կրնանք ըսել, որ Աղաւնիին կեանքը լեցուն էր երջանիկ ու տխուր իրադարձութիւններով:

Ան գիտէր սէր եւ ջերմութիւն տալ իր ընտանիքի իւրաքանչիւր անդամին, հաւատարիմ էր ընկերներուն, շատ առատածեռն էր նոյնիսկ ինքզինքը նուիրաբերելու աստիճան:

Ան կրցաւ իր զաւակներուն, թոռներուն եւ ծոռներուն փոխանցել հայկականութեան ջահը:

Աստուած հոգին լուսաւորէ եւ թող ննջէ լոյսերու մէջ:

Վարձքդ կատար սիրելի Աղաւնի:

Agavnie, Anahid, Siroune, et Areve (de droite à gauche)